ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 1:2 (1119) | ЧАЦЬВЕР, 3-га ліпеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 493.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

XVI зьезд УсеКП(б)

ПАРА КОНЧЫЦЬ З ПРАВАЙ ОПОЗЫЦЫЯЙ

Як і трэба было чакаць, пытаньне аб правай апартуністычнай опозыцыі ва ўвесь рост пастаўлена на XVI зьезьдзе партыі.

Два з паловаю гады змаганьня з правымі паказалі ўсёй партыі, усёй рабочай клясе, наколькі праў быў XV зьезд партыі, які паставіў задачаю **„ўсямерную мобілізацыю пролетарскіх мас і асаблівае ўзмацненьне змаганьня на ідэолёгічным і культурным франтох“**, у сувязі з прынятай XV зьездам пастановаю аб **„наступленьні разам з серадняком на кулака“**, аб **„далейшым выцісканьні прыватнага капіталу“**, аб прыняцьці раду **„новых мер, якія абмяжоўваюць разьвіцьцё капіталізму ў вёсцы і вядуць сялянскую гаспадарку па напрамку да социялізму“**. Гэтыя пастановы, як правільна прадбачыла партыя, зьвязаны з няўхільным абвастрэньнем клясавага змаганьня, са спробамі правых элемэнтаў актыўна супраціўляцца правядзеньню ў жыцьцё курсу партыі на індустрыялізацыю краю, на калектывізацыю сельскае гаспадаркі.

Партыя са ўсёй рэзкасьцю тады падкрэсьліла, што **„ў даных умовах найбольшай небясьпекаю ўнутры партыі зьяўляецца правы ўхіл, як выражэньне простай адмовы ад ленінскай політыкі партыі, як выражэньне адкрытай опортуністычнай здачы ленінскіх позыцый пад напорам клясавага ворага“**. Яна са ўсёй простасьцю паказала значэньне гэтай небясьпекі, яе сур'ёзнасьць.

Вопыт усіх опозыцый у нашай партыі паказаў, што хочуць ці не хочуць гэтага правадыры опозыцыі —іх дзейнасьць зьбірае вакол опозыцыйнай пляцформы элемэнты, варожыя партыі. **Хацелі не хацелі гэтага правадыры опозіцыі—іх заявы, іх пляцформа, іх імёны сталі сьцягам для элемэнтаў варожых нашай партыі, нашай партыйнай лініі.**

Партыя вельмі цярпліва імкнулася і імкнецца выправіць лінію зьбіўшыхся з ленінскага шляху таварышоў. Яна дала ім магчымасьць на практычнай рабоце, часамі на самых адказных пастох, давесьці, што заявы, зробленыя імі пасьля лістападаўскага пленуму ЦК у 1929 годзе—не пустыя дэклярацыі. І партыя чакала ад лідэраў правай опозіцы, што яны здолеюць пабальшавіцку выканаць свае абавязацельствы перад партыяй. Аднак, гэтага, на жаль, не здарылася. Лідэры правых не даказалі, што яны гатовы выявіць усе зробленыя імі памылкі, што яны гатовы рашуча змагацца з правым апартунізмам, што яны безагаворачна парываюць са сваімі памылкамі, не пакідаючы самага найменшага перападу да таго, каб на новым павароце пры ўзьнікненьні новых магчымых труднасьцяй, зноў не праявілі са ўсёй небясьпекаю і праваопортуністычныя хістаньні.

Партыя чакала, што на XVI зьезьдзе лідэры правых настолькі рашуча пакончаць з гэтымі ганебнымі хістаньнямі і памылкамі, допушчанымі імі паміж 15 і 16 зьездамі, што партыя зможа зranейшым давер'ем адносіцца да таго, што яны зьяўляюцца членамі кіруючых органаў партыі. Што-ж сказалі гэтыя правадыры опозіцыі на 16 зьезьдзе?

На жаль, на зьезьдзе адсутнічае т. Бухарын, артыкул яго „Социалистическая реконструкция и естественные науки“, зьмешчаная ў зборніку, прысьвечаным 16 зьезду, не толькі не гаворыць аб прызнаньні ім памылак, але дае падставы думаць, што ён па радзе пытаньняў застаецца на праваапартуністычных пазіцыях. Яго становішча абавязвае яго сказаць партыі проста і ясна, што ён думае аб сваіх выступленьнях, якія прынесьлі велізарную шкоду партыі, як ён думае выправіць свае памылкі. Але і тое, што сказалі на зьезьдзе правадыры правых—члены ЦК т.т. Угланаў, Томскі і Рыкаў, прымушае зьезд партыі **настаражыцца**.

У прамовах т.т. Кірава, Андрэева, Кабакова, Чубара, Касіора, Гея, Шабалдаева, Галашчокіна, Жданава, Зеленскага, Бубнова і інш. дадзены быў вычарпальны адказ на прамовы гэтых лідэраў. Зьезд не можа задаволіцца **бездапаможнай і бессьэнсоўнай** заявай т. Угланава аб тым, што ён аказаўся бітым, аб тым, што ён не вёў фракцыйнай работы, аб тым, што ў яго праз кожныя два-тры месяцы пад уплывам кан'юнктурных труднасьцяй зноў і зноў узьнікаюць хістаньні ў правільнасьці генэральнай лініі партыі і што ад гэтага часу ён па меры сіл і волі будзе абараняць генэральную лінію партыі. Партыя не можа задаволіцца вясёлымі мінамі тав. Томскага, які прабуе жартам замяніць сур'ёзны аналіз допушчаных правымі памылак, сур'ёзнае выкрыцьцё гэтых памылак і не даўшага ні аднаго доваду, што не на словах, а на **справе** правадыры правай апазыцыі будуць весьці рашучае змаганьне супроць правых тэорый і правай практыкі. Партыя ў праве чакаць ад тав. Рыкава больш простых і ясных адказаў на пытаньні, пастаўленыя самой-жа апазыцыяй у адносінах да палітыкі партыі. А замест гэтага партыя чуе дыплёматычныя прамовы.

Вось чаму пасьля прамоў т. т.: Угланава, Томскага і Рыкава зьезд згуртаваў агонь па правых яшчэ ў большай меры, вось чаму далегаты зьезду аднадушна патрабуюць прыняцця больш рашучых мер, больш цьвёрдых пастаноў аб правай апазыцыі. Мова ідзе ўжо не аб тым, што прапаганда і абарона правых поглядаў несумяшчальны з прыналежнасьцю да УсеКП(б), непрымы нашай бальшавіцкай партыяй. Мова ідзе аб тым, што **прыхільнікам правых тэорый не павінна быць месца у партыі.**

Нам патрэбна, як ніколі, адзінства,—але адзінства ленінцаў, бальшавікоў, натхненых адной думкай, сканцэнтраваўшых у адно мільёны членаў партыі. Толькі такое адзінства дае нам магчымасьць выконваць пастановы партыі, перамагчы тыя труднасьці, якія стаяць перад партыяй, перамагчы ўсіх ворагаў камунізму. Іменна для ажыцьцяўленьня такога адзінства пара скончыць з правай опозыцыяй.

ДЗЕНЬНІК ЗЬЕЗДУ

Выступленьне т. Угланава

На ранішнім пасяджаньні зьезду 29-га чэрвеня разгарнуліся спрэчкі па палітычнай і арганізацыйнай справаздачах ЦК УсеКП(б).

Выступіўшы тав. **Угланаў** заявіў, што пасьля 2-х год змаганьня, якое ён вёў у радох правай опозыцыі, яму трудна разьлічваць, каб цяперашні зьезд аднёсься да яго з давер'ем. „Я—кажа ён—гэта дасканала разумею і далейшай сваёй работай пастараюся давесьці шчырасьць сваёй адмовы ад поглядаў опозыцыі.

За гэтыя два гады партыя мае вялікія посьпехі ў справе перамогі над капіталістычнымі элемэнтамі ў нашым краі. У той час я праяўляў сур'ёзнейшыя хістаньні і моцна памыляўся. Праўда, не лёгка зыйсьці са старых позыцый, але я ўсім выразна бачу, што позыцыя, якую мы займалі, можна, бадай, назваць хвасьціцкай позыцыяй. (Галасы: Мала гэтага! мала!). Не зразумеўшы лініі партыі і не патрапіўшы стаць у нагу з партыяй, ясна, што пачнеш адставаць, займаць няправільную, непартыйную позыцыю. Тое, што мы супроцьставілі сваю лінію лініі ЦК партыі, аб'ектыўна вяло да ўзмацненьня позыцый клясавых ворагаў. Ухіл, які мы прадстаўлялі, зьяўляецца найбольш небясьпечным і трэба супроць яго згуртаваць агонь. У ліку іншых таварышоў я заявіў аб адмове ад сваіх ранейшых поглядаў. Заява гэта не выпадковая. На гэту заяву штурхнулі посьпехі партыі, якія выявіліся увосень 1929 г. Прызнаюся ўсім шчыра: за гэты час я жонска працаваў для партыі. (Голас:—А супроць партыі? Другі голас:—Адвільваe...). Шчыра заяўляю, што ў сакавіку-красавіку бягучага году, калі выявіліся перагібы ў калгасным руху, у мяне зноў узьніклі вельмі сур'ёзныя хістаньні ў адносінах генэральнай лініі партыі (Голас:—а праз месяц, што будзе? Другі голас:—а заўтра як будзе?), у рэзультаце чаго ў мяне мелі месца адпаведныя гутаркі з асобнымі таварышамі. **Я не вёў ніякай асобнай фракцыйнай работы.**

На сучасным этапе сацыялістычнага будаўніцтва не можа быць іншай лініі, апрача генэральнай лініі нашай партыі. Са ўсімі ацэнкамі замежнай і ўнутранай палітыкі, а таксама з ацэнкамі нашай апазыцыйнай дзейнасьці з боку партыі я згодзен. Заяўляю, што буду бесспрэчна, сумленна, энэргічна праводзіць у жыцьцё пастановы нашай партыі (Голас.—а маўчаньне Бухарына як ацэньваеш?). Тав. Угланаў, не адказваючы на гэта пытаньне в залі, канчае сваю прамову словамі:—„пастараюся па справе праводзіць іх у жыцьцё“.

(З перадавой „Праўды“).

Чацьверты дзень—29 чэрвеня 1930 году

Вячэрняе пасяджэньне

29 чэрвеня на вячэрнім пасяджэньні працягваліся спрэчкі па політычнай і організацыйнай справаздачах ЦК УсеКП(б).

Тав. Калацілаў (Іванава-Вазьнясенск) у сваёй прамове сказаў:

— Прамова тав. Угланава наскрозь фальшыва. Угланаў абяцае зараз выправіць свае памылкі, але партыя і рабочая кляса правяраюць заявы і абяцаньні ўхілістых на справе. Вопыт-жа гаворыць, што не гледзячы на заявы, зробленыя Угланавым на лістападаўскім пленуме, ён і дагэтуль вядзе антыпартыйную барацьбу.

За апошнія два з паловай гады партыя праводзіла социялістычнае наступленьне на ўсіх участках нашага будаўніцтва. Выхаваньне рабочае клясы, магутная работа, праробленая гарадзкімі пролетарамі ў вёсцы, шэфства заводаў і фабрык над вёскаю—усё гэта зьявілася важнейшай умовай, якая забясьпечыла посьпех наступу.

Мы вядзем апошні рашучы бой з унутраным капіталізмам

Тав. Жданаў (Ніжагародзкі край). Політыка ЦК за справаздачны пэрыод зьяўляецца лепшым урокам таго, як трэба па-ленінску праводзіць соцыялістычнае наступленьне.

Мы вядзем апошні рашучы бой з унутраным капіталізмам, аб якім у свой час гаварыў тав. Ленін. Каб пасьпяхова скончыць гэтую барацьбу, трэба весьці самую непрымірымую бязьлітасную барацьбу з адхіленьнямі ад ленінскай лініі. Позыцыя, якую займаюць лідэры правага ўхілу, няшчырыя, фальшывыя заявы, якія сёньня зрабіў Угланаў, аднак, гавораць аб тым, што правадыры правых не склалі яшчэ сваю зброю ў барацьбе супроць партыі. Угланаў заявіў, што правыя не стварылі фракцыю таму, што яны даражылі інтарэсамі партыі. Гэтая заява хлусьлівая. Барацьба правых супроць ЦК мела фракцыйны характар, і калі яны не пайшлі так далёка, як троцкісты, дык толькі таму, што партыя дала ім па руках.

Ня гледзячы на памылкі, допушчаныя краявой парторганізацыяй у калгасным будаўніцтве нашага краю, мы дабіліся значных посьпехаў у калектывізацыі. Зараз 11 проц. сялянскіх гаспадарак краю аб'яднана ў калгасы; праводзячы ўпартую сыстэматычную падрыхтоўчую работу, мы ў найкарацейшы тэрмін дабёмся значнага росту колькасьці калгасаў краю.

Ніжагародзкі край з кожным годам становіцца ўсё больш важным індустрыяльным ачагам, буйнейшым цэнтрам сталі і машынабудаўніцтва. Мы ў хуткім часе павінны даць краіне соты тысячы танных аўтамабіляў. Ніжагародзкая парторганізацыя прыкладзе ўсе натугі для таго, каб выканаць гэтую задачу.

Былыя лідэры правага ўхілу неадмовіліся ад сваіх праваўхілісцкіх установак

Тав. Гей (Беларусь). „У зьезд партыі падагуліў вынікі двухгадовай барацьбы з трацкізмам. XVI зьезд падагульвае зараз вынікі двухгадовай барацьбы з правым ухілам. Мы не можам сказаць, што лідэры правай опозіцыі, якія ў працягу доўгага часу не шкодзілі соцыялістычнаму будаўніцтву і трапалі ўсю партыю, на справе адмовіліся ад сваіх праваўхілісцкіх установак. Антыпартыйная работа Угланава пасьля лістападаўскага пленуму, выступленьне Рыкава на ўральскай партконфэрэнцыі гэта добра падцьвярджаюць.

У нас у Беларусі правыя ўхілісты ўчынілі велізарную шкоду соцыялістычнаму будаўніцтву. Варта хаця-б спасылацца на прымірэнчую політыку кулацкага разьвіцьця вёскі, якую праводзіў Наркамзем Беларусі.

Правы опортунізм на Беларусі зрастаецца з буржуазным нацыянал-дэмократычным рухам, які ў сваю чаргу цесна зьвязаны з польскім фашызмам. Нацыянал-опортуністыя ў агульных гаспадарча-політычных пытаньнях падзяляюць погляды правых опортуністых. Наша партыйная організацыя за апошнія 2 з пал. гады правяла пасьпяховую барацьбу з гэтымі элемэнтамі, якія ўяўлялі сабою кулацкую агентуру ў нашай партыі.

За апошні час у сувязі з абвастрэньнем клясавай барацьбы ў нас можа ажывіўся вялікадзяржаўны шовінізм і іншыя віды нацыяналізму. Высунутыя ў справаздачным дакладзе т. Сталіна палажэньні па нацыянальнаму пытаньню значна зробяць палёгку компартыі Беларусі праводзіць правільную нацыянальную політыку.

Тав. Томскі. Партыя мае права патрабаваць ад былых лідэраў правай опозіцыі, каб яны зараз падагулілі вынікі сваёй работы. На пытаньні аб тым хто быў праў у той працяглай унутрыпартыйнай барацьбе, якая праводзілася за апошнія гады, я павінен заявіць, што няправымі аказаліся мы. Політыка ЦК была зусім правільнай. Гэта даказана на шматлікіх фактах.

Я і мае сябры, якіх партыя называла правымі ўхілістамі (шум і рух сярод дэлегатаў), не хацелі фракцыйнасьці таму, што яна вядзе да ўтварэньня другой партыі. Мы разумелі, што партыя і рабочыя масы не дапусьцяць утварэньня фракцыі, але лёгіка барацьбы супроць партыйнага кіраўніцтва непазбежна штурхае на гэты шлях усякую опозіцыю. Мы змагаліся для таго, каб зьмяніць партыйнае кіраўніцтва і такім чынам правесьці ў жыцьцё сваю політыку. Мы заселі не выносіць нашую барацьбу за межы партыйных рамак. Аднак, нам гэтага не ўдалося дабіцца. Нашую барацьбу супроць ЦК скарыстаў трацкіст, сіла—клясавы вораг. Ёю таксама скарысталіся правыя ўхілісты ў саюзных Компартыях.

Мае разнагалосьсі з партыяй пачаліся з ліпеня 1928 году. Мне тады здавалася, што партыя павінна зьмягчыць клясавую барацьбу ў вёсцы за кошт уступак індывідуальнай гаспадаркі, за кошт уступак, якія павінны былі прывесьці да разгортваньня таваразвароту. Па сутнасьці я лічу, што партыя павінна павярнуць назад да 14 зьезду.

Глыбейшая мая памылка была ў тым, што я не дааценьваў тэй вялікай рэконструкцыі краіны, за якую ўзялася ўся партыя. Я не ўлічыў таго, што гэтая рэконструкцыя зьяўляецца не толькі тэхнічнай, але і соцыяльнай, што я з азначае не толькі пабудову заводаў-волатаў, але пераўтварэньне СССР з аграрна-індустрыяльнай у індустрыяльна-аграрную з соцыялістычным земляробствам. Недацаніўшы гэтага, я допусьціў памылкі ў кіраўніцтве профрухам, адсюль і атрымалася адцягненьне профсаюзнага кіраўніцтва ад задач рэконструкцыйнага пэрыоду, атрымалася супроцьпастаўленьне профсаюзаў партыі, недапусьцімы самавольны ўход мой з УсеЦСПС. ЦК правільна паступіў, зьмяніўшы старое кіраўніцтва профсаюзаў (выкрыкі з месц:—Скажэце аб выступленьні Рыкава на ўральскай партконфэрэнцыі).

Ці ёсьць правая небясьпека ў партыі зараз пасьля адмаўленьня ад нашых позіцый? Пакольк і характэрныя карэньні правага ўхілу засталіся, гэта небясьпека і цяпер ёсьць. Той ідэёвы багаж, які мы склалі ў нашай барацьбе, можа быць выкарыстаны гэтымі элемэнтамі і нашымі клясавымі ворагамі. Вось чаму патрэбна рашучая барацьба з правым ухілам. На меры сваіх сіл я буду весьці гэтую барацьбу разам з усёй партыяй.

ПРАЦЯГ ГЛЯДЗІ НА 2-Й СТАРОНЦЫ.

XVI зьезд УсеКП(б)

ДЗЕНЬНІК ЗЬЕЗДУ

(ПРАЦЯГ)

Тав. Рыкаў. Выступленьні делегатаў зьезду паказваюць, што да заявы „тройкі“ аб прызнаньні памылак многія таварышы адносяцца з недавер'ем. Яны думаюць, што мы працягваем таемна весьці барацьбу супроць ЦК Ці-ж можна ў двухмільённай партыі змагацца таемна? (Выкрыкі з месц: „успомніце гутарку Бухарына з Каменевым, вашы спробы скласьці антыпартыйны блёк“). З учынкам Бухарына я ніколі не салідарызаваўся. (Шум. Выкрыкі: „Вы аб гэтым ведалі: гэта быў манэўр!).

— У чым была мая карэнная памылка ў барацьбе з ЦК?

— Яна заключалася ў пытаньнях, зьвязаных з адносінамі да сялянства, мы недаацанілі тыя вялікія магчымасьці социялістычнае перабудовы сельскай гаспадаркі, якія меліся ў партыі. Гэта зьявілася вузлавым розгалосьсем, якое нарадзіла і ўсе астатнія разыходжаньні з ЦК. Мы пераацанілі ролю індывідуальнай гаспаркі і рыначных адносін (выкрыкі з месц. „Чаму вы нічога не гаворыце аб класавых карэньнях правай опозіцыі, на чале якой вы стаіце?). Перабудова сельскай гаспадаркі выклікала агромнае супраціўленьне клясавых ворагаў.

У гэтай абстаноўцы наша палітыка дапамагала не соцыялістычнаму наступленьню, а наадварот. (Выкрыкі з месц: скажэце аб сваёй праваопортуністычнай позыцыі ў адносінах да індустрыялізацыі).—У адносінах да індустрыялізацыі я ў сваёй рабоце займаў правільную позіцыю. Я заўсёды выказваўся за максымальныя тэмпы разьвіцьця прамысловасьці. (Шум, выкрыкі: Гэта хлусьня, ніхто гэтаму не паверыць! Не замазвайце сваіх памылак). У гэтым пытаньні я не дапусьціў памылак. (Выкрыкі з месц: Вы былі супроць пяцігодкі, прапанавалі ўстанавіць сельска-гаспадарчую двухгодку). Гэта можа быць была памылка. Магчыма, што высунутую намі двухгодку можна было растлумачыць, як супроцьстаўленьне яе пяцігодцы. Але мы гэтага ня мелі на ўвазе. (У зале вялікі рух, раздаюцца выкрыкі: Вы і цяпер яшчэ ўпарта адстойваеце свае памылкі).

Аб унутрыпартыйным рэжыме я павінен сказаць наступнае: На рэжым унутры партыі нападаюць заўсёды тыя, у каго ёсьць політычныя рознагалосьсі з партыяй. Так здарылася з намі. Паколькі я зараз лічу генэральную лінію ЦК правільнай, мае рознагалосьсі па гэтаму пытаньню зьнікаюць.

Некалькі слоў аб цяжкасьцях і цяжкасьці, якія мы перажываем зараз і будзем далей перажываць, тлумачацца тым, што сельская гаспадарка, якая перабудоўваецца на новых пачатках, ня можа адразу даць тыя вялікія вынікі, якія павінна даць буйнае абагуленае земляробства. Перамагчы цяжкасьці можна толькі ідучы тым шляхам, які выбрала партыя. (Выкрыкі з месц: Вы ня выконваеце абяцаньня, якое далі партыі разам з ёю змагацца супроць правага ўхілу). Я не разумею гэтага папроку. Што-ж хочуць ад мяне, каб я крытыкаваў Томскага за памылкі, праробленыя разам са мной, і каб Бухарын змагаўся са мной і Томскім, дапусьціўшым супольныя памылкі? (Выкрыкі з месц: Вы не змагаліся і не змагаецеся з вылазкамі правых опортуністых, якія атакуюць партыю). У дакладзе на уральскай партконфэрэнцыі я вельмі многа гаварыў аб барацьбе з правым ухілам. Я аб гэтым сказаў зусім дастаткова. (Шум. Выкрыкі з месц: Вы тады зусім маўчалі аб важнейшых лёзунгах партыі, нічога не сказалі аб сваіх памылках). Даклад мой на Уральскай партконфэрэнцыі цалкам быў пабудован на абарону ЦК, ніхто гэтага ня можа адмаўляць (Шум). Праўда, я паступіў няправільна, не сказаўшы ў дакладзе аб памылках дапушчаных мною. (Выкрыкі: Вы замазвалі свае памылкі, заявіўшы, што ніякая правільная лінія ЦК не гарантуе нас ад рэстаўрацыі капіталізму). Я лічу гэтую заяву зусім правільнай. Яна адпавядае пастанове прынятай XVI партзьездам. (Выкрыкі з месц: Там зусім ня так сказана, вы замазваеце свае памылкі).

Мы вялі нашу барацьбу ў абстаноўцы абвостранай клясавай барацьбы. Тыя позіцыі, якія мы абралі, тая сыстэма поглядаў, якую мы прапаведвалі, адыгралі вялікую організацыйную ролю для нашых клясавых ворагаў. Маё становішча ў партыі і ў краіне асабліва гэтаму спрыяла. У гэтым заключаецца самае шкоднае ў той барацьбе, якую я вёў супроць ЦК

Пяты дзень—30 чэрвеня 1930 г.

Ранішняе пасяджэньне

Ранішняе пасяджэньне зьезду тав. С. І. Сырцоў абвяшчае адчыненым у 10 гадз. 10 хв.

Працягваюцца спрэчкі па справаздачы ЦК.

У спрэчках выступаюць: т. Кіраў (Ленінградзкая вобласьць), т. Хатаевіч (Сярэдня-Волжская вобласьць) і пасьля 20-хвіліннага перапынку т. Чубар (Украіна), т. Бергавінаў (Паўночны край), т. Зеленскі (Сярэдняя Азія), т. Румянцаў (Заходняя вобласьць), т. Касіор (Украіна) і т. Бубноў.

Усе выступаўшыя ў спрэчках таварышы констатавалі вычэрпваючую паўнату справаздачных дакладаў ЦК, правільнасьць дадзенага ў іх аналізу, правільнасьць політыкі партыі і Цэнтральнага Комітэту за справаздачны пэрыод. Тав. Чубар пачаў сваю прамову наступнымі словамі:

Дадзць да вычэрпваючага аналізу дакладаў т. Сталіна і т. Кагановіча нечага. Аналіз гэты дае ў рукі партыі ўсё патрэбнае для далейшага выхаваньня мас у духу ленінізму. З гэтага аналізу, пабудаванага на самых уважлівых і нават прыдзірлівых адносінах да фактаў, кожны комуністы і кожны пролетары пераконваецца ў тым, што політыка партыі і яе ЦК за мінулы пэрыод была правільнай. Дзякуючы правільнасьці лініі ЦК мільённыя масы рабочых і колгасьнікаў актыўна ўпрагліся ў справу соцыялістычнага будаўніцтва.

Болей усяго часу і ўвагі таварышы, якія прымалі ўдзел у спрэчках, зьвярнулі на выступленьні былых лідэраў правай опозіцыі—т. т. Угланава, Томскага і Рыкава. Выступленьні гэтыя не задаволілі нікога. Заблытаная і замяшаная прамова т. Угланава, а віду няпрымушаны тон выступленьня тав. Томскага і даходзячае месцамі да пафосу выхваляньне т. Рыкава ў аднолькавай меры расцэньваліся усімі, як нясумленныя і ня даўшыя вычэрпваючага адказу на асноўныя пытаньні, якія цікавілі зьезд.

Правыя не сказалі:—„адчаго ўвесь сыр-бор загарэўся“

Даўшы кароткі агляд выступленьняў былых правадыроў правай опозіцыі тав. Кіраў зрабіў вывад, што яны не сказалі самага галоўнага, самага асноўнага—„ад чаго ўвесь сыр-бор загарэўся“. Яны павінны былі расказаць зьезду аб тым, як праз некаторы час пасьля 15 зьезду выразна намеціліся дзьве лініі, дзьве програмы. Адна—лінія партыі, накіраваная на далейшага разьвіцьця і праводжаньня ў жыцьцё пастаноў 15 зьезду, асноўваная на максымальных тэмпах індустрыялізацыі, на соцыялістычнай рэконструкцыі вёскі, на разгорнутым наступленьні на кулацкія і нэпманскія элемэнты; другая,—высунутая правымі опортуністымі, якая прыводзіла адрозьнівацца ад лініі партыі, накіраваная супроць індустрыялізацыі, асноўваная на раўненьні на вузкія месцы, на індывідуальную сялянскую гаспадарку. Былыя правыя опортуністыя абавязаны былі расказаць зьезду аб тым, як сталі яны на шлях лібэральнага таўмачэньня нэпу, як адмовіліся па сутнасьці ад сыстэм дзяржаўнага рэгуляваньня, як выступалі супроць перабудовы партыйных шэрагаў і супроць бальшавізацыі братэрскіх компартый. Яны павінны былі не абмяжоўвацца простай заявай аб спаленьні сваіх мастоў. Яны павінны былі расказаць, якія гэта былі масты, з чаго яны былі зроблены і ў якое царства яны вялі.

Тав. Кіраў дакладна расказаў аб прынцыповай сутнасьці правага опортунізму.

— Трэба прызнацца,—сказаў ён,—што калі гаварыць коратка, і выразна, без тэорытычнай адшліфоўкі, то ваша програма ёсьць програма кулацкая.

Зьезд спаткаў гэтыя словы т. Кірава апладысмэнтамі.

Тав. Кабакоў адхіліў запярэчаньне т. Рыкава аб тым, што на уральскай абласной партконфэрэнцыі ён нібыта абараняў лінію Цэнтральнага Комітэту. Тав. Кабакоў гаварыў аб тым, што уральская партконфэрэнцыя была пастаўлена ў выключнае, нябывалае становішча, бо ёй давялося абараняць лінію Цэнтральнага Комітэту ад офіцыяльнага дакладчыка ЦК. У сваім чатырохгадзінным дакладзе на уральскай конфэрэнцыі тав. Рыкаў ніводнага слова не сказаў ні аб суцэльнай колектывізацыі, ні аб ліквідацыі кулака, як клясы. У заключным сваім слове, адказваючы на пастаўленае яму рубам пытаньне ён заявіў толькі, што ён „многіх пытаньняў“ не меў магчымасьці закрануць у сваім дакладзе.

Тав. Хатаевіч гаварыў аб правых у Комінтэрне, якія, апіраючыся на правых у ЦК УсеКП(б), скаціліся на позіцыі соцыял-дэмократыі і вялі разлагаючую, падрыўную работу супроць Комінтэрну. Былыя правадыры правага ўхілу за ўвесь час, прайшоўшы пасьля заявы, зробленай імі на лістападаўскім пленуме, не знайшлі ніводнага повада, ніводнага выпадку зброю разам з партыяй на тых, хто, выкарыстоўваючы іх аўтарытэт, вёў барацьбу з Комінтэрнам і разам з соцыял-дэмократыяй імкнуўся дыскрэдытаваць кіраўніцтва нашай партыі.

Тав. Зеленскі зварачваў увагу на тое, што таварышы Рыкаў і Томскі не маглі назваць ніякіх выпадкаў, калі-б яны адкрыта выступалі і актыўна змагаліся супроць правага ўхілу супроць правай небясьпекі ў нашай партыі. Гэта ён лічыць асноўнай прычынай таго, што выступаючы на XVI зьездзе т.т. Рыкаў і Томскі бачаць сябе зноў у такім самым становішчы як і 7 месяцаў таму назад, да лістападаўскага пленуму ЦК.

Тав. Касіор лічыць, што выступленьні т.т. Угланава, Томскага і Рыкава прадыктаваны ім поўнай безвыходнасьцю іх становішча. Фраза Томскага: „Кладзі зброю і рукі на стол“, ня вычэрпвае і не вырашае пытаньня. Паказаньні т.т. Томскага і Рыкава на тое, што яны памыляліся, а трэція асобы выкарыстоўвала іх памылкі,—зусім недастатковы. Непаўната і недастатковасьць з облепіх заяў прыходзяць, па думцы тав. Косіра, да таго, што мы ня можам зьняць той політычны карантын, у якім правыя зараз знаходзяцца.

— Выступленьні правай опозіцыі сьведчаць аб тым, што партыя на галаву іх разьбіла,—гаворыць тав. Бубноў.—Мы бачым, як вожа-правадыры правай опозіцыі разьбягаюцца хто куды. Партыя ня можа задаволіцца іх заявамі, заявамі людзей, якія замешаліся, але іх прыцісьнулі да сьцяны.

Форсіраваць рэарганізацыю адміністрацыйнай сыстэмы

Прамоўшыя ўзелу у спрэчках таварышы закранал пытаньне аб рэорганізацыі адміністрацыйнай сыстэмы—аб узмацненьні раёнаў і аб зьвязанай з гэтым ліквідацыі акруг. Па думцы тав. Хатаевіча, трэба форсіраваць праводжаньне гэтай рэорганізацыі, бо пасьля пастановы ЦК, пасьля ўсіх кіруючых партыйных ула і асабліва пасьля пастаноў 16-га зьезда па гэтаму пытаньню, на акругі нельга будзе абаперціся ў справе праводжаньня надыходзячых асеньніх кампаній.

Тав. Чубар паказаў, што ліквідацыя акруг, прынамсі на Украіне ня мінуча пацягне ўзбуйненьне раёнаў, таму што зьвязаць усе існуючыя на Украіне 570 раёнаў з рэспубліканскім цэнтрам наўрад ці ўдасца. Прарабіць такую вялікую і адказную работу да пачатку восеньніх кампаній, зразумела нельга. Прыйдзецца адкласьці яе праваздзеньне на зіму.

Аб тым, што патрэбны больш форсіраваныя, чым да гэтага часу тэмпы разьвіцьця лёгкай прамысловасьці, гаварыў тав. Бергавінаў. Ён паказаў, што ў пастанове зьезду па гэтаму пытаньню трэба будзе падкрэсьліць, што гутарка ідзе аб той лёгкай прамысловасьці, форсіраваньне разьвіцьця якой будзе з свайго боку ўзмацняць уздым і разьвіцьцё цяжкой прамысловасьці і ў прыватнасьці мэталюргіі. У якасьці такой галіны лёгкай прамысловасьці тав. Бергавінаў высоўвае лесапрацоўчую прамысловасьць, якая працуе на экспорт. Ён настойваў на тым што асноўныя лесапрамысловыя раёны Ленінградзкай вобласьці, Паўночнага краю і Далёкага Усходу трэба зрабіць „я лютнымі цэхамі краіны“.

Прыклады, якія даводзяць правільнасьць нацыянальнай політыкі, партыі прыводзіў т. Зеленскі. Усе спробы заможнай эміграцыі сарваць нашу работу на соцыялістычнаму будаўніцтву шляхам організацыі банд на нашых межах у Заходнім Кітаі і Афганістане, пацярпелі поўную няўдачу. Ад іх амі і сем'ямі пераходзяць да нас ад сюль рацоўныя і пагнечаныя ўсходнія плямёны.

Паглыбіць новыя мэтады культурнай работы

Большую частку свайго выступленьня тав. Бубноў прысьвяціў пытаньням культурнай рэволюцыі. Ён гаварыў аб тым, што на нашых за апошні год побач з ударніцтвам і соцыялістычным спаборніцтвам вырас масавы культурны рух. Шырокай хваляй ахапіўшы гарадзкія прадпрыемствы, рух гэты перакінуўся ў колектывізаваныя вёскі. Ідзе ён на стыхійна, а прымае правільныя організацыйныя формы культпаходу. Культпаход стаў новым мэтадам організацыі шырокіх мас для праводжаньня масавых культурных мерапрыемстваў. За кароткі час ён зрабіўся універсальнай формай, ахапіўшы амаль што ўсе віды культурнай работы. Мы маем у сучасны момант па СССР вялізарную армію ў адзін мільён культурных работнікаў.

За апошнія 2 год мы з сімі і зрабілі ў галіне культурнай рэволюцыі. У якасьці прыкладу які падцьвярджае гэтыя абставіны тав. Бубноў прыводзіць пастанову 1-й партнарады па пытаньнях адукацыі, якая адбылася ў 1921 годзе і 2-гой нарады, якая адбылася ў сакавіку г. г. У абодвых пытаньнях амаль што ў адных і тых-жа вы-разах гаворыцца аб тым, што ў пяцігодку трэба зрабіць ас оўным зьвяном у сыстэме народнай асьветы.

Разьвіцьцё культурнай рэволюцыі далёка адстае ад запатрабаваньняў рэконструкцыйнага пэрыоду Адсюль вынікае, што гэта павінна быць і можа быць ліквідавана ў найкарацейшы тэрмін на падставе разьвіцьця і паглыбленьня тых новых мэтадаў культурнай работы, якія выяўлены ў апошні час.

Вячэрняе пасяджэньне

А 6 г. 15 хв. Г. І. Пятроўскі пасяджэньне зьезду абвяшчае адчыненым.

Слова даецца для перадачы прывітаньняў зьезду ад імя шэрагу делегацый буйнейшых фабрык і заводаў т. Саўчанку, ад імя колгасьнікаў і рабочых саўгасаў т. Новікаву і ад імя часьцей Чырвонай арміі т. т. Віткавіцкаму і Трэцьцякоўскаму.

Пасьля гэтага пачаліся спрэчкі па справаздачы ЦК УсеКП(б). Выказаліся — таварышы: Вэйнбэрг (УсеЦСПС), Косараў (комсамол), Ломінадзэ (Закаўказьзе), Шкіратаў (ЦКК) і Калыгіна (Цьвер).

Побач з ухваленьнем політыкі ЦК прамоўцы крытыкавалі сёньняшнюю позіцыю былых лідэраў правай опозіцыі і зьвярталі ўвагу зьезду на працу профсаюзаў, комсамолу і сярод жанчын.

Аб посьпехах, недахопах і чарговых задачах працы сярод жанчын казала ў сваёй прамове т. Калыгіна.

Аб працы комсамолу казаў тав. Косараў

Вітаючы зьезд і тав. Сталіна ад імя 3 мільёнаў комсамольцаў шырачэзных мас рабоча-сялянскай моладзі і 4 мільёнаў юных піонэраў, прамоўца зьвяртае ўвагу зьезду на усё больш з году ў год узрастаючую ўдзельную вагу моладзі ў прамысловасьці. Ужо зараз у складзе пролетарыяту ёсьць каля чвэрткі рабочых маладых узростаў, а ў некаторых галінах прамысловасьці каля 32 проц. Да канца пяцігодкі колькасьць маладых рабочых у прамысловасьці надзвычайна павялічыцца.

У сувязі з гэтым ускладняецца праца сярод маладога пакаленьня.

— Аднак,—кажа т. Косараў,—уся гэта складаная работа дагэтуль непасрэдна выконваецца толькі комсамолам, у той час як яна заслугоўвае ўвагі ўсіх партыйных організацый.

Ня гледзячы на вялікія і складаныя задачы, комсамол пасьпяхова разьвіваецца.

— Проблема прыстасаваньня форм і мэтадаў работы комсамолу да запатрабаваньняў мас моладзі,—прадаўжае т. Косараў,—зараз ужо не стаіць так востра, як яна стаяла ў пэрыод 14 зьезду.

Але зараз комсамол працуе над прыстасаваньнем усёй сваёй працы да умоў і задач рэконструкцыйнага пэрыоду. Ва ўмовах гэтага пэрыоду, калі адбываецца адчайная барацьба за моладзь, комсамол цэнтральную ўвагу сконцэнтроўвае на клясавым выхаваньні рабоча-сялянскай моладзі. Гэтае выхаваньне комсамол будуе выходзячы з паказаньняў У. І. Леніна, над кутом уцягненьня мас моладзі ў актыўны удзел у соцбудаўніцтве.

На гэтым шляху сустракаюцца цяжкасьці. Комсамол натыкаецца на розныя шкодныя настроі. Існуюць настроі, што комсамол павінен займацца толькі ўнутрысаюзнымі справамі і клопатамі аб моладзі.

Гэты пункт погляду—опортуністычны. Ён зьмяншае без патрэбы задачы комсамолу.

Комсамол—клясавая пролетарская організацыя, і ён гэта доказвае на справе.

Для кожнага відавочна тая агромністая роля, якую комсамол адыгрывае ў галіне індустрыялізацыі краіны, колектывізацыі сельскай гаспадаркі і ўтварэньні кадраў.

Чарговыя задачы комсамолу зьяўляюцца ў тым, каб свой удзел у соцыялістычным будаўніцтве яшчэ больш пашырыць павялічыць свае шэрагі за лік рабочай і колгаснай моладзі, а таксама і наперад стойка змагацца за чыстату ленінскіх прынцыпаў у комсамоле, за генэральную лінію ў партыі.

Тав. Вэйнбэрг значную частку сваёй прамовы прысьвяціў профсаюзам.

Адзначаўшы вялікія дасягненьні ў галіне соцыялістычнага будаўніцтва, якіх удалося дабіцца пад кіраўніцтвам ЦК партыі, прамоўца рэзка крытыкаваў позіцыю правых у пытаньнях профруху.

Тав. Вэйнбэрг напомніў зьезду аб тым, як тав. Томскі доўгі час стаяў на чале кіраўніцтва УсеЦСПС, не на словах, а на справе імкнуўся супроцьставіць сваю лінію лініі партыі, не на словах, а на справе вёў фракцыйную працу супроць ЦК партыі.

(Працяг у заўтрашнім №).

Сёмы дзень—2-га ліпеня 1930 г.

МАСКВА, 2. На ранішнім пасяджэньні партзьезду 2 ліпеня скончыліся спрэчкі па політычнай і організацыйнай справаздачы ЦК. У спрэчках выступілі делегаты ад Уралу т. т.: Мірзоян, Разумаў (Татарыя), Амосаў (ЦК чыгуначнікаў), Дагадаў (ВСНГ) і інш. З вялікай прамовай выступіў тав. Варашылаў, спатканы шумнымі апладысмэнтамі, потым тав. Калінін заявіў, што таварышы Кагановіч і Уладзімерскі адмовіліся ад заключнай прамовы і ён прадстаўляе заключнае слова тав. Сталіну.

Тав. Сталіна зьезд сустракае авацыяй. Па сканчэньні тав. Сталіным заключнай прамовы, зьезд зноў наладжвае яму бурную авацыю. Делегаты ўстаюць і паюць „Інтэрнацыянал“.

Абгаварэньне справаздачы ЦК закончылася. Тав. Пылаеў ад імя Ленінградзкай, маскоўскай, украінскай і інш. делегацый уносіць рэзолюцыю па справаздачы ЦК. Тав. Калінін прапануе зьезду прыняць справаздачу рэвізійнай камісіі ЦК. Зьезд аднагалосна зацьвярджае справаздачу рэвізійнай камісіі. Затым зьезд аднагалосна прымае ўнесенымі делегацыямі рэзолюцыю па справаздачы ЦК.

На гэтым зачыняецца ранішняе пасяджэньне зьезду.

Ізаляваць ад партыі ня толькі палітычна, але і арганізацыйна кулацкіх агэнтаў—правых опортуністых

Былыя лідэры правай опозыцыі павінны давесьці на справе сваю адданасьць партыі ў барацьбе з ухіламі ад яе генэральнай лініі

Комсамольскія арганізацыі павінны даваць руйнуючы адпор усякім опортуністычным вылазкам супроць лініі партыі і яе ЦК

Прапаганда правых поглядаў несумяшчальна з прабываньнем у партыі і комсамоле

Яшчэ шчыльней згуртуемся навакол генэральнай лініі партыі

Агульны адчынены сход ячэйкі ЛКСМБ рэдакцый газэт і БДВ сумесна з комсамольскай ячэйкай і калгасьнікамі падшэфнага калгасу „Чырвоная Зорка“ Прыгараднага сельсавету,—заслухаўшы даклад аб вылазках правых опортуністых у час падрыхтоўкі і адчыненьня XVI зьезду УсеКП(б) аднадушна ў усёй рашучасьцю заўляе, што:

Толькі няпрымірымая барацьба комуністычнай партыі на два фронты з правай галоўнай на даным этапе небясьпекай і „левымі“ фразёрамі, а таксама і прымірэнцтвам да іх, пад цьвёрдым кіраўніцтвам ЦК на чале з выпрабаваным бальшавіком ленінцам—генэральным сакратаром тав. Сталіным, зьяўлялася ўмовай і дала магчымасьць партыі пасьпяхова спраўляцца з задачамі кіраўніцтва соцыялістычным будаўніцтвам,—рашуча наступаць на капіталістычныя элементы і прысьці на свой XVI зьезд з балянсам вялікіх перамог, уступіўшы ў этап „разгорнутага соцыялістычнага наступленьня па ўсіх лініях“ (Сталін). Гэтыя перамогі зьяўляюцца вынікам правільнасьці генэральнай лініі партыі і лішні раз падцьвярджаюць аб поўным правале прароцтваў контррэволюцыйнага троцкізму і банкроцтве правай опозыцыі.

Аднак, права - опортуністычныя вылазкі супроць лініі партыі і яе ЦК у прадзьездаўскі пэрыод і ў часе адчыненьня зьезду, як та: артыкул Мамаева ў № 9 дыскусійнага лістка газэты „Правда“, паклёпніцкае выступленьне на сходзе ячэйкі КП(б)Б прадпрыемстваў БДВ (Менск) Зарха супроць ЦК УсеКП(б) у абарону артыкулу Мамаева, выступленьне групы партыйцаў на чале з сакратаром у ячэйцы КП(б)Б Віцебскага сельсаюзу, вылазкі опортуністых у Асіпавіцкай партыйнай і комсамольскай арганізацыі, вылазкі опортуністых у сельска-гаспадарчай акадэміі ў Горках і інш. лішні раз падцьвярджаюць, што правыя опортуністыя, прыкрываючыся часам пад „левымі“ фразамі і пераплятаючыся з „левымі“ ня толькі ня спыняюць, але і актывізуюць свае выступленьні супроць лініі партыі. Больш таго, формальнае прызнаньне памылак былымі лідэрамі правай опозыцыі, канстатаваньне перамог генэральнай лініі партыі, без глыбокага разаблачэньня ўсёй варожасьці правых поглядаў (выступленьне Рыкава на Уральскай партконфэрэнцыі) двурушніцкае выступленьне былога лідэра правай опозыцыі Угланава на 16 партыйным зьезьдзе, імкненьне адхіліць свой удзел у фракцыйнай барацьбе, непрызнаньне ўсёй варожасьці сваіх поглядаў (заява, што правыя „бадай што займалі хвастыцкую позіцыю“) не давядзеньне на справе сваёй адданасьці партыі, невядзеньне актыўнай барацьбы за яе генэральную лінію з усякімі ўхіламі (маўчаньне Бухарына і інш. пасыўнае канстатаваньне нашых перамог)—усё гэта гаворыць за тое, што былыя лідэры правай опозыцыі яшчэ ня сталі на шлях самай няпрымірымай барацьбы разам з партыяй з ухіламі ад яе генэральнай лініі, галоўным чынам з правай, галоўнай на даным этапе небясьпекай, чым об'ектыўна садзейнічаюць у барацьбе правых і іх памоцнікаў „левых“ супроць лініі партыі.

Гэта патрабуе рашучай пастаноўкі пытаньня перад правымі „альбо-альбо“, ці з партыяй і актыўная барацьба за яе генэральную лінію, ці партыя зьмяце вас з свайго шляху.

Сход заяўляе сваю поўную ўпэўненасьць, што 16-ты партыйны зьезд поўнасьцю ізолюе ад партыі ня толькі політычна, але і арганізацыйна кулацкіх агэнтаў правых опортуністых і накладзе канец наскокам на ленінскую лінію партыі і яе ЦК.

Сход заклікае ўсе комсамольскія ячэйкі яшчэ больш згуртавацца навокал генэральнай лініі партыі і пад яе кіраўніцтвам весьці самую няпрымірымую барацьбу з усякімі опортуністычнымі вылазкамі і прымірэнцтвам. Сход заклікае комсамольскія ячэйкі на неадкладнае вывучэньне рашэньняў зьезду, няўхільнае ажыцьцяўленьне іх у практычнай рабоце па соцыялістычнаму будаўніцтву, забясьпечыўшы пры гэтым поўнае выкананьне асноўнага лёзунгу савзу „павароту ўсёй сваёй масай тварам да вытворчасьці“.

Выходзячы з неабходнасьці чоткай популярызацыі партыйных рашэньняў на старонках газэт і своечасовай орыентацыі праз гэта мас у пытаньнях політыкі партыі, а таксама выкарыстоўваючы вурокі з допушчаных газэтамі пры з ульнай правільнай лініі некаторых памылках, у пытаньнях колгаснага будаўніцтва (несвоечасовы адпор у некаторых выпадках перагібам, недакладнасьць некаторых формулёвак і інш.) сход заклікае комсамольцаў да ўзмацненьня сваёй пільнасьці з тым, каб забясьпечваць своечасовае папярэджваньне і барацьбу з памылкамі, так альбо іначэй, скажаючых партыйную лінію. Разам з гэтым сход зьвяртае ўвагу комсамольцаў і на тое, што форма напісаньня таго ці іншага матар'ялу грае далёка ня малую ролю ў справе завастраньня і правільнай пастаноўкі таго ці іншага пытаньня і з мэтай папярэдзіць якія-б то ня было ў гэтым памылкі, прапануе комсамольцам выкарыстаць вурок з памылковага фэльетону, зьмешчанага ад 24 мая ў газэце „Рабочий“ над назвай „Большевики подводят итоги“, які напісан мешчанскім сюсюкаючым тонам і об'ектыўна становіцца на шлях апраўданьня мейшых месца перагібаў і памылак у колгасным будаўніцтве („люди живые и человеческое им присуще“).

Таму супроць такіх зьявішчаў, разгортваючы ўнутрырэдакцыйную самакрытыку, комсамольцы павінны весьці рашучае змаганьне.

Сход абавязвае ўсіх комсамольцаў найхутчэй і поўна прапрацаваць рашэньні 13-га зьезду КП(б)Б і 16 УсеКП(б) ажыцьцяўляючы няўхільна гэтыя рашэньні у практычнай рабоце газэт, у няпрымірымай барацьбе з усякімі хістаньнямі ад генэральнай лініі партыі і прымірэнцтвам да іх.

Патрабуем ад былых лідэраў правых яскравага высьвятленьня перад усёй партыяй сваіх памылак і давядзеньня на справе сваёй адданасьці партыі

Нядаўна адбыўся агульны сход комсамольцаў арт. лаг. збору (Меншчына). У сваёй рэзолюцыі па дакладу сакратара ЦК ЛКСМБ тав. Палякова аб выніках пленуму ЦК УсеЛКСМ і ЛКСМБ сход адзначае:

— Насуперак опортуністычным выпадкам, як правых, так і „левых“ мы маем буйны ўзрост прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, аб чым яскрава гаворыць перавыкананьне намечаных пяцігадовым плянам па асобным галінам за на тары, 2-3 і 4 гады 5-кі.

Агульны сход зварачвае ўвагу ўсёй арганізацыі комсамолу на дачу рашучага адпора усякім права-опортуністычным настроям і тэорыям „самацёку“.

— Асуджаючы права-опортуністычнае выступленьне на старонках дыскусійнага лістка Мамаева, сход патрабуе прыняцьця рашучых мер да права-опортуністых і патрабуе ад тав. Бухарына, Рыкава і інш. яскрава высьвятліць перад усёй партыяй свае памылкі і адносіны да яе генэральнай лініі, да яе генэральнага пляну.

— Комсамол арт. лаг. збору заклікае ўсе арганізацыі ЛКСМ яшчэ больш умацніць тэмпы працы па выкананьні пяцігодкі ў прамысловасьці і сельскай гаспадарцы. Комсамольцы арт. лаг. збору заяўляюць, што яны прымуць усе крокі да яшчэ большай баявой падрыхтоўкі, што зьявіцца лепшым падарункам 16-му партзьезду.

Усюды і заўжды будзем змагацца за генэральную лінію партыі

Мітынг-масоўка Менскай комсамолі шле палкае прывітаньне бальшавіцкаму 16 зьезду партыі Леніна.

Мы цьвёрда ўпэўнены ў тым, што XVI зьезд УсеКП(б) падагуліўшы работу, прарабленую партыяй, а пад яе кіраўніцтвам і усёй краінай і надалей забясьпечаць краіне саветаў бальшавіцкія тэмпы соцыялістычнага будаўніцтва.

Ленінскі комсамол, праводзячы самаправерку сваёй працы, запэўнівае партыю, што і надалей будзе верным праваднікам генэральнай лініі партыі, будзе першым змагаром за выкананьне пяцігодкі ў 4 гады.

Няма месца ў партыі і комсамоле ныцікам і маланерам правага ухілу!

Няхай жыве ленінскі 16 зьезд бальшавікоў!

Няхай жыве Комінтэрн—штаб сусьветнай рэволюцыі!

Варожыя вылазкі сэкратара

Бабыніцкая ячэйка ЛКСМБ (Ветрынскі раён, Полаччына) налічвае каля 40 асоб. У ячэйцы былі варожыя вылазкі. Сакратар ячэйкі Саўчанка выступае на колгасных сходах **супроць адчыненьня дзіцячых ясьляў. Ён часта выкідвае варожыя заявачкі, што пяцігодку мы выконваем дзеля таго, каб вырабіць шмат продукцыі і потым адаслаць за мяжу. Ён адхіляе клясавую барацьбу ў калгасах.**

Дысцыпліна ў ячэйцы зусім дрэнная, сярод комсамольцаў разьвіта хуліганства, пагладаюцца факты антысэмітызму. Політвучоба ў ячэйцы сарвана. РК ЛКСМБ павінен аздаравіць ячэйку.

П. Вясёлы.

КОНСУЛЬТАЦЫЯ ПА СІЛОСУ

ЯК РАБІЦЬ СІЛОС

Можна пранарміць 4-5 кароў там, дзе галадала адна

Засілосаваць—гэта значыцца заквасіць сакавіты корм. Ці выгадна займацца гэтай справай? Бязумоўна, выгадна. Возьмем хаця б кукурузу. Яе сьцяблі прападаюць на полі. Калі іх высушыць, мы атрымаем у лепшым выпадку дрэва, а ня корм. Калі ўраджай аднаго гэктару кукурузы засілясаваць, а потым аддаць зьесьці малочным каровам у правільных дачах, мы атрымаем 13 тыс. кілёграмаў малака. Удой-жа аднэй вельмі добрай сялянскай каровы раўняецца 2.400 кілёграм (ацэнка профэсара Багаеўскага).

У другім месцы ён піша, што ўвядзеньне ў пасеў кукурузы і сарго на сілос і зялёны корм дазваляе трымаць 4-5 кароў буйнай рагатай жывёлы, там, дзе з цяжкасьцю пракармлівалася адна.

Капайце ямы і траншэі

Заквашваюць корм у простых ямах, выкапаных у зямлі і ў траншэях. Яму трэба капаць у цьвёрдым грунце пясчаным ці гліністым, таму што ён вымагае кармоў сок і сілос загнівае.

Яма павінна быць або круглая, або прадаўгаватая, у апошнім выпадку яна называецца траншэяй.

Калі грунт не асабліва шчыльны, сьцены ямы або траншэі трэба абліцаваць самаю цэглай або чаротавым плятнём. А пры вельмі слабых грунтох абліцаваць бэтонам, або цэглай.

Дзе і як капаць

Трэба помніць, што дно сілоснай ямы павінна быць абавязкова вышэй веснавога ўзроўню вады, а то вада сапсуе сілос.

Другое правіла—капаць яе бліжэй да жывёльнага двара, каб лягчэй было браць корм.

Бакавыя сьцены ямы павінны быць адвеснымі і гладкімі. Памер ня менш 2 мэтраў у шырыню і ў глыбіню. Каб верхні пласт сілосу, які датыкаецца з паветрам, быў меншы, лепш задаць глыбіню ў паўтары-два разы больш за шырыні.

На адну карову ў год патрабуецца прыкладна 3 тоны сілосу. Адзін кубічны мэтр сілосу важыць каля паўтоны. Адсюль лёгка палічыць, якую яму або траншэю трэба выкапаць.

Калі капаюць траншэю, межы абазначаюць колікам, калі яму—у сярэдзіну яе ўбіваюць кол з прымацаванай рэйкай. Капаць трэба ад краю да цэнтру.

Што можна сілосаваць

Усе сакавітыя расьліны, сьцяблы, лісьце, плады і нават карэньні ідуць на гэтую справу. У добры корм можна ператварыць ня толькі буракоўе лісьце, ботвы тыквы, але і густасьцябловыя бур'яны (крапіва, цыганка).

Трэба спэцыяльна сеяць некаторыя расьліны (кукурузу, сланэшнік), на сілос. У халодных раёнах трэба сеяць віка-аўсяную мяшанку і сланэшнік. У паўднёвых—кукурузу, сланешнік, сарго, сою, люцэрну, кармовую тыкву і арбуз. Добра засілясаваць атавы.

Адным з лепшых сілосаў лічыцца кукурузна-соевы. Добры таксама і сланэшнік, які ў комуне „Герольд“ пад Масквой даў з аднаго гэктару 50—57 тон зялёнай масы.

20-25 тон з гэктару дае віка-аўсяная мяшанка. З бульбаю трэба быць асьцярожным: у падсохшай ботве хутка з'яўляюцца грыбкі—хваробы, таму такую падсохшую ботву лепш не сілосаваць.

Як убіраць расьліны на сілос

Суданскую траву, віка-аўсяную мяшанку трэба ўбіраць у часе малочнай і васковай сьпеласьці на сьмяні.

У часе красаваньня ўбіраюць сланешнікі, капусту, люцэрну і віка-аўсяную мяшанку, калі яна сеецца на парах.

Балотныя расьліны ўбіраюцца пакуль не агрубелі.

Ямы трэба увільгочваць

Ямы перад іх зачыненьнем трэба ўвільгочваць. Гэта трэба рабіць паступова, у два-тры дні, паліваючы або з пажарнай трубы з наканечнікам-распыліцелем, або з лейкі. Для дэзынфэкцыі варта сьцены пабяліць сьвежагашанай вапнаю.

Калі гэтую работу правесьці абы-як, будзе шмат плесені.

Ад 65 да 70 процантаў—вось такая павінна быць вільготнасьць корму, які сілосуецца. Каб яе вызначыць, трэба помніць, што 450—500 грам павінна быць ад кілограму сілосуемай масы, калі яе высушыць у печцы на жары.

Пры недастатковай вільготнасьці трэба да кукурузы або і іншых такіх самых сілосаў дадаць сакавітыя кармы (капустнае лісьце, мергу і г. д.). Пры большай, чым патрэбна (у часе сілосаваньня гарбузоў, дынь, тыквы і г. д.) прыбаўляюць рэзаную салому і палову.

Сьцеражыцеся зямлі, гліны і каменьняў

Пры сілосаваньні, калі каменьні, гліна і інш. пападуць у масу, асабліва ў ботву, жывёлы могуць сур'ёзна захварэць.

Сілос павінен быць чыстым. Сьцяблы расьлін трэба разрэзаць ад 2 да 5 сантымэтраў для кукурузы, сарго, капусты, бур'яну і г. д. Тыкву раздрабляць або корнярэзкай, або рыдлёўкай, ці сякерай. Чым сьцябло сілосуемай расьліны таўсьцей, тым драбней яна павінна быць парэзана.

Машын мала

Таму трэба сілосарэзкі, саломарэзкі выкарыстаць, выходзячы з 2-х-3-х зьменнай іх нагрузкі. Трэба ўтвараць пракатныя пункты і перасовачныя абозы машын.

Трэба ўтвараць кадры вопытных падавальшчыкаў. Ямы на саломарэзцы з прыводам могуць напаўняцца у 2-3 разы хутчэй за навічкоў. А цяпер вельмі важна скарыстаць машыны з найбольшай нагрузкай.

Калі машын ня хопіць, трэба брацца за колы і касу.

Як зачыняць ямы

Масу трэба шчыльна ўтрамбоўваць, асабліва каля сьцен. Загружаць штодзённа ня менш ³/₄ мэтру ўшчыльненага сілосу і з такім разьлікам, каб у 2-3 дні закончыць з гэтай справай. Па меры загрузкі сьцены ямы трэба ўвільгочваць.

Калі верхні пласт масы нагружаецца і асядае, трэба нагрузіць яму яшчэ, затым вельмі ўтрамбаваць, пакрыць вільготнымі ражкамі або мякінай і ўсё гэта глінай і зямлёй. Апошняй накладаць пабольш для таго, каб мароз і паветра не пранікі ў сілосуемы корм.

Зьверху яму трэба пакрыць саломай і мякінаю. Над ямай зрабіць шалаш, каб абараніць яе ад дажджу і каб у любое надвор'е можна было дастаць корм. Сілосаваньне скончана. Больш ніякага ўходу ня трэба.

Як убіраць сілос

Роўнамерна, кожны раз з паверхні ўсяго пласту. Ні ў якім разе нельга капаць калдобіны, бо іх чай ад пранікшага паветра маса будзе загніваць. Яму кожны раз старанна пакрываць.

Каму і колькі даваць сілосу

У профэсара Багаеўскага ёсьць такі падлік: „Каровы з сярэднім удоем даюць каля 15 кілёграм сілосу ў дзень (у два прыемы); дойным малочным каровам даводзяць дачу сілосу да 25-30 кгр. у дзень. Няцельным даюць 5-8 кгр. у дзень; маладняку, якому больш году—4-6 кілёграм; цялятам да году—сілосу звычайна зусім не даюць; авечкам даюць 1—1¹/₂ кгр., коням 5-7 кгр. Пры адкорме буйнай рагатай жывёлы даюць ёй часамі надта шмат сілосу, даводзячы гэтую колькасьць да 30-35 кгр. у суткі.

Пры ўскармліваньні сілосам цельных кароў і маладняка трэба ў сілос прыбаўляць молатай крэйды прыблізна 2-3 сталовых лыжкі ў дзень. За 1—1¹/₂ месяцы да наведзеньня цельным каровам зусім не даюць сілосу.

Карміць на працы у доўгага часу адным сілосам без грубога корму (сена, мякіны) жывёлы нельга. Заўсёды трэба даваць разам з сілосам і грубыя кармы, прынамсі адну чвэртку ва ою ад усяго аб'ёмістага корму.

Н. КРУПСКАЯ

Што такое політэхнізм

Аб розьніцы між профэсыянальнай і політэхнічнай адукацыяй

Лепш усяго зразумець розьніцу між профэсыянальнай і політэхнічнай адукацыяй на прыкладзе. Возьмем тэкстыльную справу. У тэкстыльнай справе шмат профэсій: ткача, прадзільніка, фарбоўшчыка і інш. Для таго, каб быць добрым ткачом, трэба ведаць, як абыходзіцца з сучасным варштатам, ведаць яго дакладна, мець навык у працы. Калі тэкстыльныя прадпрыемствы працавалі на ручных варштатах, патрэбна была доўгая профэсыянальная падрыхтоўка. Трэ' было гады працаваць, каб набыць неабходную спрытнасьць. Як набыць гэтую спрытнасьць? Вучань, прымацаваны к даросламу рабочаму, „прыглядаўся" месяцамі да яго работы, дапамагаў яму спачатку ў тым, што падрыхтоўваў пражу, быў на пабягушках, а потым рабочы падпускаў вучня да працы на варштаце, і вучань паступова набываў звычкі ручнога ткача. Дарослым рабочым такі прымацаваны да іх вучань значна дапамагаў у працы. Таму старыя ткачы і ткачыхі, якія працавалі у ручную, стаяць за індывідуальнае вучнёўства. З цягам часу машынная вытворчасьць стала выцясьняць ручную. Зьмяніўся самы характар работы. Але дагэтуль навык патрабуецца вялікі,—толькі навык гэты другога роду. Трэба цяпер ткачу добра ведаць свой варштат, а разу сачыць за некалькімі варштатамі і хутка выконваць тую частку работы, якая яшчэ не механізавана: перасоўваць рычажкі, націскаць кнопкі і інш. Індывідуальнае вучнёўства цяпер стала іншым. Пабягушачная і ручная работа адмерла. Праца ткача стала больш адказнай, і перадаручаць працу падлетку ўжо нельга. Індывідуальнае вучнёўства аджывае свой век. Профшкола цяпер замяняе вучнёўства. Калі профшкола добра абсталявана, яна знаёміць вучня дакладна з машынай, паступова прывівае навык працаваць з машынай. Каб выконваць сваё назначэньне, сучасная профшкола павінна быць добра абсталявана, што каштуе вельмі дорага. Такіх профшкол вельмі мала. Параўнальна па таўленьня, яны даюць добрую кваліфікацыю. Але трэба сказаць, што тэхніка не стаіць на месцы. Якая-небудзь новая выназходка робіць непатрэбным набыты з вялікай цяжкасьцю навык. Машына пачынае выконваць тое, што рабіў чалавек. Яго кваліфікацыя ляціць к чорту. У краіне адсталай, дзе ручная праца мае яшчэ вялікую ролю, дзе перастабсталяваньне фабрык ідзе павольным шляхам, профшколы і навіт індывідуальнае вучнёўства граюць вялікую ролю.

Але ў краіне, якая хутка індустрыялізуецца, патрэбна другое,—патрэбна, каб у вучняў было разуменьне вытворчасьці ў цэлым, веданьне таго, куды ідзе разьвіцьцё тэхнікі, было агульнае ўменьне працаваць на любой машыне, была-б, як кажуць, агульная культура працы, агульнае веданьне матар'ялу і інш. Чалавек, які атрымаў такую падрыхтоўку, лёгка зможа прыстасавацца да ўмоў тэхнікі, якія ўвесь час зьмяняюцца. Ён будзе ў вытворчасьці кваліфікаваным рабочым, кваліфікаваным не па-старому, а па-новаму.

Чаму будзе вучыць фабрычна-заводзкая школа—сямігодка. Яна ня будзе вучыць ручному і машыннаму прадзеньню або ткацтву. Але яна навучыць вучняў многаму, што трэба ведаць у вытворчасьці. Перш усяго яна азнаёміць вучня з тым, якую ролю тэкстыльная прамысловасьць грае ў гаспадарцы ўсяго сьвету і ў гаспадарцы нашай краіны. Яна азнаёміць вучня з тым, як будзе разьвівацца тэкстыльная прамысловасьць у нашай краіне. Вучань даведаецца, дзе цэнтры нашай тэкстыльнай прамысловасьці і інш. Затым вучань далей адцуецца у фабрычна-заводзкай школе-сямігодцы, на якой сыравіне працуюць фабрыкі: лён, бавоўна, шэрсьць, шоўк штучны шоўк, канапля і інш. дзе цэнтры здабычы сыравіны, як яны будуць разьвівацца ў бліжэйшы час. Спазнае розныя асаблівасьці сыравіны, удасканаленыя спосабы яе здабываньня, захоўваньня. Затым вучань пазнаёміцца з пабудовай фабрыкі, з усімі асаблівасьцямі яе пабудовы, спазнае розныя галіны заводзкай тэкстыльнай вытворчасьці, даведаецца аб кваліфікацыях, якія патрабуюцца на фабрыцы. Ён вывучыць пабудову тэкстыльных машын, навучыцца рабіць чарцяжы гэтых машын, вывучыць гісторыю разьвіцьця тэкстыльнай вытворчасьці, будзе ведаць у чым заключаюцца сучасныя ўдасканаленьні. У асобных майстэрнях ён убачыць машыны рознага тыпу. Папрацуе на ўсіх іх, убачыць, чым новыя машыны лепшыя за старых, навучыцца догляду за машынай, навучыцца беражлівасьці, навучыцца абыходжаньню з любой машынай. Вучань вывучыць спосабы, якімі прыводзіцца машына ў рух, пачынаючы ад ручной працы і канчаючы электрычнасьцю. Школа павінна прабудзіць у вучня вялікі інтарэс да вытворчасьці, жаданьне падняць вытворчасьць на самую вышэйшую ступень. З другога боку, школа ФЗВ будзе знаёміць з арганізацыяй працы на заводзе, навучыць арганізацыі працы як індывідуальнай, так і грамадзкай.

Яна й вучыць вучня, як утвараць неабходную гігіенічную абстаноўку працы, навучыць асновам аховы працы, тэхнікі бясьпечнасьці на любым прадпрыемстве і на тэкстыльным у прыватнасьці. Нарэшце, школа ФЗВ пазнаёміць з гісторыяй рабочага і профэсыйнага руху ў нас і ў капіталістычных краінах, пазнаёміць і міжнароднай барацьбой рабочых і, у першую чаргу, тэкстыльшчыкаў. Усё гэта дасьць вучню веды ня вузкай профэсіі, якая заўтра можа аказацца ні на што непатрэбнай, а дасьць шырокую політэхнічную адукацыю, дасьць тыя агульныя працоўныя навыкі, якія дазволяць вучню прыйсьці на завод не сьляпым, як будзе банкаваны за ўсіх іх нагамі, якога ня будуць ведаць куды кінуць, а сьвядомым, умелым рабочым, якому патрэбна будзе толькі кароткатэрміновая спэцыяльная вывучка.

АД РЭДАКЦЫІ: Артыкул перадрукаваны з часопісу „Аб нашых дзецях".

Шанхай заняты комуністычнымі атрадамі

У Францыі адбываюцца магутныя дэманстрацыі рабочых і бяднейшых сялян супроць ураду

СУТЫЧКА МІЖ СЯЛЯНАМІ І ПОЛІЦЫЯЙ

Масавыя арышты сялян

ВЕНА, 30. Як паведамляюць з Румыніі, у вёсцы Пата, недалёка ад Кляўзэнбургу, адбылася новая сутычка паміж сялянамі і жандарамі, якія адбіралі ад сялян жывёлу за нядоімкі. Сяляне адабралі ў жандараў жывёлу і зьбілі іх. Супроць сялян узьнята судовая справа. Падобная сутычка адбылася недалёка ад Бухарэсту, дзе сяляне жорстка зьбілі і заперлі чыноўнікаў, прыехаўшых апісваць адну сялянскую хату. Паліцэйскі камісар, які інкнуўся вызваліць, таксама быў захоплены сялянамі. Пасланыя войскі абкружылі вёску і ўтварылі масавыя арышты.

Масавая дэманстрацыя рабочых і бяднейшых сялян супроць францускага ўраду

ПАРЫЖ, 29. Суд у Безье на поўдні Францыі прыгаварыў групу кіраўнікоў мясцовай комуністычнай організацыі да турэмнага зьняволеньня за „супраціўленьне ўладзе" ў часе масавай дэманстрацыі мясцовых бяднейшых сялян—вінаробаў супроць ураду. У адказ на праcьледваньні комуністых 1500 бяднейшых сялян і рабочых правялі масавую дэманстрацыю протэсту. Паліцыя і конная жандармэрыя кінулася разагнаць дэманстрантаў. Аднак, апошнія ў жорсткай бойцы прымусілі іх адступіць і ўтрымалі вуліцы гораду у сваіх руках далёка за поўнач.

Падзяка „за каштоўныя паслугі"

НЬЮ-ЁРК, 30. Ангельскі консул у Нью-Ёрку апублікаваў падзяку начальніку нью-ёркскай паліцыі за каштоўныя паслугі, а іменна за разгон комуністычнай дэмонстрацыі солідарнасьці з працоўнымі масамі Індыі перад будынкам ангельскага прадстаўніцтва. У часе дэмонстрацыі 5 чалавек было ранена і 4 арыштавана.

Комсамол у барацьбе супроць капіталу

У канцы мая былі арыштаваны ў Атланце (ПАЗШ) дзьве комсамолкі Меры Дальтон—20 год і Анна Б...лок 19 год па абвінавачваньні ў патураньні к бунту. Суд адмовіў выдаваць іх пад залог і іх чакае сьмерць на электрычным крэсле, калі прысяжныя згодзяцца з абвінавачваньнем катаў.

НА ЗДЫМКУ: М. Дальтон і А. Бурлок.

КОМУНІСТЫЧНЫЯ АТРАДЫ ЗАНЯЛІ ШАНХАЙ

ШАНХАЙ, 14. Комуністычныя атрады, якімі кіруе Чжу-Дэ, захапілі Уфи на паўднёвым захадзе провінцыі Фуцьзян, накіраваліся на Шанхай і занялі яго бяз бою, бо войскі, якія займалі Шанхай, адступілі, як толькі падышлі комуністычныя атрады.

Суд над 106 комуністымі пры зачыненых дзьвярох

ВЕНА, 1. Як паведамляюць з Будапешту, справа над 106 комуністымі па прапанове прокурора слухаецца пры зачыненых дзьвярох, каб пазбавіцца комуністычнай дэмонстрацыі. Некалькі сотен рабочых наладзілі перад памяшканьнем суду дэмонстрацыю. Дэмонстранты трабавалі безадкладнага вызваленьня падсудных і поўнай амністыі політзьняволеных. Дэмонстранты кінулі памяшканьне суду камянямі і пабілі шыбы. Утворана звыш 100 арыштаў.

НЕ ДАМО ФАШЫСЦКАЙ РУЦЭ ЗАЦІСНУЦЬ ПЯТЛЮ НА ШЫІ ПРОПЭРА, ГІРША І ЮГЕНТА

Масавыя протэсты працоўных патрабуюць скасаваньня сьмяротнага прыгавара львоўскага суду над комсамольцамі

„Няхай жывуць Гірш, Югэнд і Пропер"

„Сьмерць фашысцкім катам"

З сталіцы Савецкай Беларусі, мы менскія комсамольцы, сабраўшыся на гарадзкі сход, выказваем наш протэст і абурэньне супроць сьмяротнага прысуду над нашымі таварышамі ў Львове Гіршам, Югендам і Проперам, якія папалі ў крывавыя лапы польскіх фашыстых.

Мы заяўляем, што гвалтаваньнем і зьдзекамі польскім фашыстым не знайсьці ратунку для панскай Польшчы. Сёньня фашысты судзяць нашых лепшых братоў,—заўтра іх будзе судзіць пралетарыят усяго сьвету. Няхай аб гэтым памятае польская буржуазія.

Мы комсамольцы, сталіцы Савецкай Беларусі, заклікаем усю рабочую моладзь БССР выразіць свой протэст супроць фашысцкага тэрору і адказаць уступленьнем у рады МОПР'у і ўзмацненьнем інтэрнацыянальнага выхаваньня.

Далоў польскіх фашыстых! Сьмерць катам рабочае класы!

Няхай жывуць Гірш, Югенд і Пропер і ўсе змагары за пролетарскую рэволюцыю!

Няхай жыве комсамол Польшчы!

Няхай жыве слаўная компартыя Польшчы, пад кіраўніцтвам і сьцягам якой працоўныя масы Польшчы дабіюцца свайго вызваленьня!

Узмоцнім работу МОПР'у

Агульны сход рабочых швейнай фабрыкі „Кастрычнік", заслухаўшы інфармацыю тав. Цудзіна аб прысудзе да кары сьмерцю вынесеным фашысцкім судом тром камуністым Гіршу, Югенду і Проперу за пашырэньне камуністычнай літаратуры, выказвае сваё абурэньне і пратэст супроць нечуванага зьверскага прысуду польскіх катаў-вешацеляў.

Мы, рабочыя-швейнікі, патрабуем вызваленьня т.т. Гірша, Югента і Пропера. Мы не дапусьцім закінуць вяроўку на шыю нашым братом.

Сьмерць фашыстым-вешацелям рабочае класы!

У адказ на белы тэрор фашызму ўзмоцнім работу МОПР'у.

У любы момант мы з гонарам адаб'ем напад на СССР

Заслухаўшы паведамленьне аб зьверскай і нячуванай за ўсім сьвеце расправе катаў на чале з Пілсудзкім над трыма лепшымі сынамі рабочае класы—членамі комуністычнага саюзу моладзі Польшчы,—комсамольцы, партыйцы і беспартыйныя №-га корп. артпалка ганьбяць катаў і вешацеляў разам з іх бліжэйшымі памочнікамі—польскай партыяй соцыялістых.

Байцы разумеюць, што ўсе гэтыя расправы зьяўляюцца яскравым доказам і сыгналам таго, што капітал падрыхтоўвае ўзброены напад на першую ў сьвеце дзяржаву дыктатуры пролетарыяту—СССР.

Пільна сочачы за кожным крокам Пілсудзкага і ўсіх імпэрыялістых, мы будзем яшчэ больш умацняць баявую магутнасьць Чырвонай арміі і ў любы момант з гонарам адаб'ем рыхтуемы напад на СССР.

Няхай жыве компартыя і комсамол Польшчы—перадавы авангард рабочае класы, пад кіраўніцтвам якое польскі пролетарыят прыйдзе да перамогі!

Мы протэстуем супроць зьверскай расправы над комсамольцамі.

Прэзыдыум сходу.

Прыём у ТРАМ

З 1 па 10 ліпеня адчынен прыём у Беларускі Тэатр Рабочай Моладзі.

Прымаецца рабочая моладзь г. Менску, політычна адукаваная, маючая некаторыя мастацкія здольнасьці.

Работа у ТРАМ'е ўвечары і зьяўляецца асноўным комсамольскім і грамадзкім абавязкам.

Даведкі і анкеты ў Бібліотэцы Цэнтральнага Дому КСМ, Комсамольская, 25.

Бел. ТРАМ.

ПА САВЕЦКІМ САЮЗЕ

Дэлегацыя нарвэскіх рыбакоў

Дэлегацыя прыехала па запрашэньню ЎсеЦСПС. На чале дэлегацыі стаіць член компартыі Нарвэгіі рэдактар камуністычнай газэты тав. Болін. Усе ўдзельнікі дэлегацыі былі абраны на мітынгах рыбакоў усіх раёнаў Нарвэгіі. Мэтай дэлегацыі зьяўляецца азнаямленьне з пастаноўкай справы рыбнай гаспадаркі ў СССР і наогул з жыцьцём рабочых і сялян савецкай краіны. Дэлегацыя прабудзе ў СССР пяць тыдняў.

Фабрыка-кухня імя 16 партзьезду

Учора ў Баўманскім раёне ў Маскве адбылося ўрачыстае адчыненьне фабрыкі-кухні імя 16 партзьезду. Для фабрыкі-кухні пабудаваны спэцыяльны вялізарны будынак. Усе працэсы прыгатаваньня стравы механізаваны. Прапускная здольнасьць новай фабрыкі-кухні—12 тысяч абедаў у дзень. Абсталяваньне фабрыкі-кухні выканана на савецкіх заводах.

Дабіцца ганаровага званьня ўдарнага заводу

Севастопаль, 27. *Агульназаводзкі мітынг Севастопольскага морскага заводу, прысьвечаны адчыненьню XVI партыйнага зьезду, прыняў рашэньне натужыць усе сілы да ліквідацыі дапушчаных прарываў. У часе работ партзьезду выканаць усе абавязацельствы і дабіцца ганаровага званьня ўдарнага заводу.*

Адказны рэдактар Рэдколегія

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599